

Mishnah Terumot, chapter 7

משנה תרומות פרק ז

(1) The person who eats *terumah* intentionally [but was not warned, in a case where he was warned, he would be subject to lashes only] must repay [the value of] the principal, but does not pay the fifth [which applies only to the unwitting eating of *terumah*], and the repayment remains non-sacred produce [unlike a case of eaten unwittingly (see Mishnah 6:1 above)]. [Accordingly,] if the priest wishes to

pardon its repayment, he may do so.

(2) If the daughter of a priest married an Israelite [thus forfeiting her right to *terumah*] and afterwards ate *terumah*, she must repay the principal, but does not pay the fifth [which applies only to one wholly alien to the priesthood and since, were she divorced from this marriage, she would once again be permitted to *terumah*, she is not considered wholly alien]; and her death penalty [for adultery] is burning [as any daughter of a priest]. If she married any of those disqualified [from marrying into the priesthood, thereby severing any connection with the priesthood, even after a divorce], she must repay both the principal and the fifth, and her death penalty [for adultery] is by strangulation; the opinion of Rabbi Meir. But the Sages say: In both cases, they repay the principal but not the fifth

רבנו עובדיה מברטנורא

א האוכל תרומה מזיד. בלא התראה, דאילו אתרו ביה, לוקח ואינו משלם. ואף על גב דבלא התראה חייב מיתה בידי שמים, אינה פוטרת מן התשלומין; ואינו משלם את החומש. דלא חייבה תורה חומש אלא לאוכל תרומה בשגגה: **התשלומין חולין.** דתשלומין דשוגג בלבד קרינהו רחמנא קודש, כדכתיב ונתן לכהן את הקודש אבל תשלומין דמזיד חולין הן והואיל והן חולין אם רצה הכהן למחול מוחל, מה שאין כן בתשלומין של שוגג שאם רצה למחול אינו מוחל מפני שהן קודש: **ב בת כהן שנשאת לישראל.** ואסורה לאכול בתרומה: **משלמת את הקרן.** כדן גוזל את חברו אבל לא חומש, דכהנת היא וכתיב (ויקרא כג) וכל זר לא יאכל קודש, יצאה זאת שאינה זרה ואפשר לה שתשוב לבית אביה כנעוריה ותהא מותרת לאכול בתרומה: **ומיתתה בשריפה.** אם ונתה תחת בעלה ישראל, כדכתיב (שם כא) ובת איש כהן כי תחל לזנות וגו', כל שהיא בת כהן לא שנא אשת כהן ולא שנא אשת ישראל, באש תשרף: **נשאת לאחד מכל הפסולים.** כגון חלל נתין וממזר. משלמת קרן וחומש, שהרי נתחללה בביאתו ואינה ראויה עוד לאכול בתרומה והרי היא כזרה: **ומיתתה בחנק.** כדכתיב ובת איש כהן כי תחל לזנות, מי שראויה לחזור לבית אביה אלמלא זנות זה, היא

[since at one time she was permitted to *terumah* she is not considered wholly alien to it], and their death penalty is by burning.

(3) If [an Israelite, unintentionally] feeds [with *terumah*] his small sons, or his slaves, whether they [the slaves] are of age or minors [in the case of slaves, since, they possess no property of their own, the owner must repay the principal for them, while the fifth is paid only by the one who actually ate the *terumah*], or one who eats *terumah* from outside the Land of Israel [which is *terumah* only by Rabbinic decree],

or less than an olive's bulk of *terumah* [the minimum amount for liability], he must repay its principal, but not the fifth; and the repayment remains non-sacred produce. [Accordingly,] if the priest wishes to waive [the repayment], he may do so.

(4) This is the general rule: Whenever a person has to repay both the principal and the fifth, the repayment is *terumah*, and if the priest wishes to pardon [the repayment], he may not do so. But whenever a person has to repay only the principal but not the fifth, the repayment remains non-sacred produce, and if the priest wishes to pardon [the repayment], he may do so.

(5) If there were two baskets, one of *terumah* and one of non-sacred produce, and a *se'ah* of *terumah* fell into one of them, but it is not known into which of them it fell, then I assume that it had fallen into that of *terumah* [and the other basket is permitted; the reason for this leniency even though the non-sacred basket does

רבו עובדיה מברטנורא

בשריפה, יצתה נבעלת לפסול לה, שאינה ראויה לחזור לבית אביה שזו אינה בשריפה; וחכמים אומרים וכו'. דלא הויא זרה עד שתהא זרה מתחילתה ועד סופה, וזו הואיל וכבר אכלה בתרומה אינה משלמת את החומש; ומיתתה בשריפה. ובת איש כהן כתיב מכל מקום והלכה כחכמים: ג המאכיל את בניו קטנים. דלאו בני חיובא נינהו. ועבדיו, אפילו גדולים: תרומת חוצה לארץ. אף על פי שהיא מודמעת, אין מוסיפין חומש עליה: ה לתוך של תרומה נפלה. ושל חולין מותרת. ודוקא בשתי קופות אחת של חולין ואחת של תרומה תלינן תרומה לתוך תרומה נפלה, שיש היתר

ואינו משלמות את החמש, ומיתתן בשרפה: ג המאכיל את בניו קטנים, ואת עבדיו בין גדולים בין קטנים, האוכל תרומת חוצה לארץ, והאוכל פחות מכוזית תרומה, משלם את הקרן, ואינו משלם את החמש. והתשלומין חלין, אם רצה הכהן למחול, מוחל: ד זה הכלל כל המשלם קרן וחמש, התשלומין תרומה, אם רצה הכהן למחול, אינו מוחל. וכל המשלם את הקרן ואינו משלם את החמש, התשלומין חלין, אם רצה הכהן למחול, מוחל: ה שתי קפות, אחת של תרומה ואחת של חלין, שנפלה סאה תרומה לתוך אחת מהן ואין דויע לאינו מהן נפלה, הרי אני אומר, לתוך של תרומה נפלה. אין

not have the necessary amount for neutralization, is that *terumah* at present is only by Rabbinic decree (see Tiferet Yisrael)]. If it is not known which was of *terumah* and which was of non-sacred produce, and a person eats from one of them, he is exempt [from the payment of the principal and the fifth, since he can claim he ate from the non-sacred produce], and the second basket he regards as *terumah* and is [however,] subject to the law of

hallah [doubt cannot exempt it from the obligations of non-sacred produce, of which *hallah* is one]; the opinion of Rabbi Meir. But Rabbi Yose exempts it [from *hallah*; it has the status of *meduma*, which is exempt from *hallah*]. If another person eats of the second basket he [too,] is exempt [from the fifth; it may be argued, about each person, that he ate of the non-sacred produce]; but if one person ate of both, he must repay [the value of] the principal of the smaller of the two [amounts eaten].

(6) If one of these [baskets] fell into non-sacred produce it does not make it *meduma* [since we can argue it was of the non-sacred basket that fell into it] but the second basket he regards as *terumah* and is [however] subject to the dues of *hallah*, so says Rabbi Meir, but Rabbi Yose exempts it [from *hallah*]. If the second [the one which he now regards as *terumah*] falls into another place, it [too,] does not render it *meduma* [for we can argue on each basket individually that it was of non-sacred produce], if [however,] both fell into one place, they render it *meduma* according to the smaller of the two.

(7) If a person used one of these [baskets] as seed, he is exempt [from uprooting

רבנו עובדיה מברטנורא

לשתי הקופות. אבל אחת חולק ואחת טבל או מעשר ראשון וכיוצא בזה. לא תלינן שנפלה התרומה לטבל כדי להתיר החולקין, מאחר שהטבל נדמע ונאסר, דמאי חוית לאסור קופה זו יותר מזו. וכן טמאה וטהורה תלינן בטמאה, או מדומעת ושאינה מדומעת תלינן במדומעת. כללא דמלתא כל היכא דאחת אינה מתקלקלת תלינן בה: **אכל אחת מהן פטור**. דשמא של חולקין אכל: **וחייבת בחלה**. דספק חולקין היא: **ורבי יוסי פטור**. דכיון דלא ידיע הוא ליה כמדומע דפטור מן החלה. והלכה כר' יוסי בכל הני תלתא בבי דמתניתין: **אכל**. אדם אחר את השניה פטור: **קטנה שבשתייהן**. להקל: **ו אינה מדמעתן**. דשמא היינו אותה של חולקין: **ז זרע אחת מהן פטור**. שהזרע את התרומה בשוגג צריך

ידוע איזו היא של תרומה ואיזו היא של חלין, אכל אחת מהן, פטור, והשניה, נוהג בה כתרומה, וחיבת בחלה, דברי רבי מאיר. רבי יוסי פטור. אכל אחר את השניה, פטור. אכל אחד את שתייהן, משלם כקטנה שבשתייהן: **ו נפלה אחת מהן לתוך החלין, אינה מדמעתן, והשניה, נוהג בה כתרומה, וחיבת בחלה, דברי רבי מאיר. ורבי יוסי פטור. נפלה שניה למקום אחר, אינה מדמעתן. נפלו שתייהן למקום אחד, מדמעות כקטנה שבשתייהן: ז זרע את אחת מהן,**

the produce, which he would be obligated to do in a case of certain *terumah*], and the second [basket] he regards as *terumah*, and is [however, also] subject to the law of *hallah*; the opinion of Rabbi Meir. But Rabbi

Yose exempts it. If another person uses the second as seed, he too, is exempt. If a single person sows both as seed, if it is of a variety whose seed rots in the ground [such as wheat and barley], it is [regarded as growth from *meduma*, since each one is in question, and is therefore] permissible; but if it is of a variety whose seed does not rot [such as garlic and onion], it is [regarded as growth from *terumah*, even though, it too, is in question; however, since it does not rot we apply a stringent view and it is therefore] prohibited.

רבנו עובדיה מברטנורא

להפך את הקרקע, ואם לא הפך, הגידולים תרומה, והכא פטור דבחולין הם: **בדבר שזרעו כלה.** כגון חטים ושעורים מותר לזרים, דאין זו תרומת ודאי וחשבינן לה כגידולי (מדומע) דתנן לקמן בפרק ט' שהן חולין: **בדבר שאין זרעו כלה.** כגון שום ובצלים אסור, ואף על גב דחשבינן ליה כמדומע ולא כתרומה, בדבר שאין זרעו כלה יש להחמיר טפי:

פֶּטוּר, וְהַשְׁנִיָּה, נוֹחֵג בָּהּ כְּתֵרוּמָה, וְחִיְבָת
בְּחֻלָּה, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְרַבִּי יוֹסֵי פוֹטֵר. זָרַע
אַחַר אֶת הַשְׁנִיָּה, פֶּטוּר. זָרַע אַחֶד אֶת שְׁתֵּייהֶן,
בְּדָבָר שֶׁזָּרְעוּ כָּלָה, מִתֵּר. וּבְדָבָר שֶׁאֵין זָרְעוּ
כָּלָה. אָסוּר: